

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/31/2012
Identifikačné číslo spisu:	2010200645
Dátum vydania rozhodnutia:	20.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2010200645.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalcu PhD. a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: C., bytom V., zast. Legal Counsels, s. r. o., advokátska spoločnosť, Tallerova 10, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Krajský dopravný inšpektorát, Kollárova č. 31, Trnava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-276/DI-ODV-2009 z 22. novembra 2010, o odvolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 14S/123/2010-54 z 31. júla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 14S/123/2010-54 z 31. júla 2012 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Trnave č. p. ORP-P-1583/DI-TT-SK-2009 zo 16. augusta 2010 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/ a g/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“ alebo „ZoP“), pretože svojim konaním porušil ustanovenie § 66 ods. 6 ZoP, za čo mu boli podľa ustanovenia § 22 ods. 2 ZoP uložené sankcie, a to pokuta vo výške 300 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- €.

Priestupku sa mal žalobca dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 29. júna 2009 o 19:45 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 407, EČ O. v Trnave na Veternej ulici na parkovisku

pred OC Arkádia, pričom pri cúvaní z parkovacieho miesta nesledoval situáciu v cestnej premávke a pravou zadnou časťou svojho vozidla narazil do ľavej zadnej časti zaparkovaného motorového vozidla zn. Citroën C3, EČ B., ktoré tam zaparkovala M.. Žalobca následne z miesta dopravnej nehody odišiel. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo, požitie alkoholu u C. zistené nebolo, nakoľko z miesta dopravnej nehody odišiel. Pri dopravnej nehode došlo ku škode na majetku.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré Krajský dopravný inšpektorát v Trnave rozhodnutím č. k.: KRP-276/DI-ODV-2009 z 22. novembra 2010 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Trnave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia na základe žaloby žalobcu postupom podľa § 250j ods. 5 OSP zmenil rozhodnutie žalovaného č. p. KRP-276/DI-ODV-2009 z 22. novembra 2010 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Trnave č. p. ORP-P-1583/DI-TT-SK-2009 zo 16. augusta 2010 v časti týkajúcej sa právnej kvalifikácie priestupku, výšky uloženej sankcie a náhrady trov správneho konania tak, že príslušná časť výroku o uloženej sankcii po zmene znie: „...za čo sa uznáva vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo sa mu podľa (§ 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov ukladá sankcia: 1/pokuta vo výške 300 €, 2/ zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 týždňov, pričom táto doba zákazu činnosti začína plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.“.

Krajský súd zároveň vyslovil, že podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch s poukazom na § 1 písm. a/ vyhl. MV SR č. 411/2006 Z. z., ktorou sa upravuje paušálna suma trov konania o priestupkoch, je C. povinný uhradiť trovy konania vo výške 16 €. O trovách súdneho konania rozhodol krajský súd tak, že ich žalovaného zaviazal k úhrade ich náhrady žalobcovi v sume 387,90 €.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že hoci sa stotožnil so záverom správnych orgánov, že konanie žalobcu treba posudzovať pre účely priestupkového konania ako dopravnú nehodu, nesúhlasil s podradením skutku pod ustanovenia § 22 ods. 1 písm. b/ a g/ zákona o priestupkoch a s následným uložením sankcie. Krajský súd vyslovil názor, že popísané konanie žalobcu spĺňalo zákonné podmienky na uznanie za priestupok v zmysle § 22 ods. 1 písm. j/ zákona o priestupkoch, pretože nebolo jednoznačne preukázané, že po nehode sa správal spôsobom uvedeným v § 22 ods. 1 písm. b/, ani to, že dopravná nehoda vznikla v dôsledku porušenia všeobecne záväzného predpisu o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Jeho správanie bolo preto podľa názoru súdu prvého stupňa dôvodné vyhodnotiť ako priestupok v zmysle § 22 ods. 1 písm. j/ zákona o priestupkoch, za čo ustanovenie § 22 ods. 2 písm. d/ umožňuje uložiť pokutu od 60 do 300 € a zákaz činnosti do 2 rokov.

V súvislosti s uloženými sankciami krajský súd poukázal na to, že i z obsahu žalobného návrhu bolo zrejmé, že žalobca v zásade nenamietal zákonnosť výšky uloženej pokuty 300 €, ale spochybňoval zákonnosť uloženej sankcie zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov, pričom uloženie zákazu činnosti vzhľadom na spôsob jeho zárobkovej činnosti a rodinné a majetkové pomery považoval za zjavne neprimeraný, nezodpovedajúci povahe a závažnosti skutku, porušujúci princíp proporcionality a hrubo zasahujúci do jeho osobného a rodinného života. Podľa názoru krajského súdu samotné uloženie sankcie zákazu činnosti na primeranú dobu, ktoré je v súlade s § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch, nie je neprimerané, ani nedôvodné, aj s prihliadnutím na uvedený záznam v karte vodiča. Neodôvodnená a neprimeraná sa súdu javila len dĺžka zákazu činnosti. Dôvodil, že s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca nepožiadala okamžite po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia žalovaného (dňa 26. novembra 2010) o odloženie výkonu rozhodnutia, ale odo dňa 27. novembra 2010 do 11. januára 2011 bolo rozhodnutie vykonateľné, súd nepovažoval za dôvodné ani účelné meniť rozhodnutie tak, že by nebol dôvodný žiadny trest zákazu činnosti, ale považoval za vhodné jeho obmedzenie na 6 týždňov, čo je na jednej strane dĺžka na dolnej hranici danej sadzby, na druhej strane aspoň minimálnym spôsobom sankcionuje žalobcu za to, že napriek vedomosti o škodovej udalosti odišiel z miesta, kde sa táto odohrala, bez čo i len pokusu o splnenie si povinnosti informovať poškodenú.

III.

Odvolaie, vyjadrenie

Proti rozsudku podali odvolanie žalobca i žalovaný.

Žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutia správnych orgánov zrušil a vrátil im vec na nové konanie tvrdiac, že skutok bol nesprávne kvalifikovaný. Zdôrazňoval, že skutok nemožno kvalifikovať ako dopravnú nehodu, ale len ako škodovú udalosť, keďže povinnosti poskytnúť údaje poškodenému splnil vlastník vozidla (jeho zamestnávateľ) a navyše poškodená si škodu vôbec neuplatnila, resp. v celom konaní nebolo preukázané, že škoda vôbec vznikla. K uloženým sankciám uviedol, že tieto boli uložené nezákonne a neprimerane postihujú nielen jeho osou ale aj jeho rodinu, manželku a dve nezaopatrené deti, nakoľko vozidlo potrebuje pre výkon svojho zamestnania.

Žalovaný správny orgán v odvolaní zotrval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Tvrdil, že z podkladov a dôkazov obsiahnutých v jeho administratívnom spise jednoznačne vyplynulo, že žalobca porušením dopravných predpisov pri cúvaní narazil do iného vozidla a hoci potom vystúpil z vozidla, nevyčkal na poškodeného, ani nezanechal žiadne kontaktné údaje na svoju osobu pre poškodeného a z tohto dôvodu sa jeho skutok s poukazom na § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. považuje za dopravnú nehodu. K uloženým sankciám žalovaný poukázal na skutočnosť, že zákon ustanovuje uloženie sankcie pokuty kumulatívne (nie alternatívne) so zákazom činnosti a tieto sankcie boli žalobcovi uložené v zákonom rozpätí. v danom prípade s prihliadnutím na skutok, osobu priestupcu a následky jeho skutku, na najnižšej možnej hranici. Žalovaný napadol aj výrok krajského súdu o trovách súdneho konania tvrdiac, že žalobca bol v konaní úspešný len čiastočne s prihliadnutím na obsah petitu jeho žaloby a teda nebolo dôvodné priznať mu plnú náhradu trov konania.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolania prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolania boli dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 20. februára 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (t. j. § 156 ods. 1 a 3 OSP).

Odvolací súd v medziach dôvodov odvolaní preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Zo spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, že žalobca dňa 29. júna 2009 cca o 19:30 hod. pri cúvaní narazil do zaparkovaného vozidla Citroën C3 M.. Podľa svedka udalosti U. (s popisom udalosti súhlasil aj žalobca) žalobca ako vodič vozidla Peugeot 407 pri cúvaní narazil do vozidla Citroën, vystúpil zo svojho vozidla, vizuálne posúdil rozsah škody, počkal ani 3 minúty, ale keďže sa ponáhľal, nakoľko odlietal na služobnú cestu, nastúpil do vozidla a z miesta dopravnej nehody odišiel. Vodička N. našla po návrate svoje vozidlo poškodené neznámym páchatelom s neznámym vozidlom, ktorý z miesta udalosti odišiel. Podľa vodičky bola spôsobená celková škoda 600 €.

Na základe takto zistených skutočností v skoršom konaní vydal dňa 20. augusta 2009 ORPZ rozhodnutie o priestupku, ktorým bol žalobca uznaný vinným z priestupku, ktorého sa dopustil porušením § 22 ods. 1 a § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. a bola mu uložená podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch pokuta vo výške 300 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Na základe podaného odvolania žalobcu bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené žalovaným dňa 14.

decembra 2009. V ďalšom konaní na základe žiadosti o prieskum rozhodnutia mimo odvolacieho konania bolo rozhodnutím žalovaného z 22. marca 2010 prvostupňové rozhodnutie zrušené pre rozpor s § 32, 34, 46 Správneho poriadku.

Novým rozhodnutím OR PZ Trnava ODI č. p. ORP-P-1583/D1-TT-SK-2009 zo 16. augusta 2010 (preskúmaným spolu s odvolacím rozhodnutím v tomto konaní) bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b/ a g/ zákona o priestupkoch za porušenie § 22 ods. 2 a § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. za čo mu boli uložené sankcie, a to pokuta vo výške 300 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov.

Žalovaný odvolanie žalobcu (odvolacie dôvody smerujúce proti prvostupňovému správne rozhodnutiu boli totožné s dôvodmi žalobnými) zamietol a prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení zdôraznil, že zo záznamu o podaní vysvetlenia spísaného dňa 21. augusta 2009 jednoznačne vyplynulo, že žalobca si bol vedomý, že sa jednalo o dopravnú nehodu, nesplnil si svoje povinnosti účastníka dopravnej nehody, ani účastníka škodovej udalosti. V novom konaní bol priestupok riadne prejednaný, poškodená M. v zázname o podaní vysvetlenia uviedla, že vzniknutú škodu v rozsahu cca 600 € si bude uplatňovať zo zákonného poistenia vinníka dopravnej nehody, škodu si neuplatnila v priestupkovom konaní, preto sa správne orgány jej výškou nezaoberali. K zákonnosti výšky sankcie uviedol, že ju preskúmaval v zmysle § 11 ods. 1 s prihliadnutím na § 12 a § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky.

Podľa § 64 zákona č. 8/2009 Z. z. dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej:

sa usmrtí alebo zraní osoba.

sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,

uniknú nebezpečné veci alebo

na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona.

Za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak:

nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,

je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie ich požitia alebo

sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení (ods. 2).

Ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou (ods. 3).

Podľa § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje.

Ak však je v dôsledku nesplnenia povinností uvedených v § 66 ods. 6 ZCP potrebné kvalifikovať následok konania vodiča nie ako škodovú udalosť, ale dopravnú nehodu, následne je povinný účastník tejto dopravnej nehody plniť povinnosti uvedené najmä v § 66 ods. 2 ZCP, podľa ktorého Účastník dopravnej nehody je povinný:

a) ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi,

- b) poskytnúť podľa svojich schopností a možností zranenej osobe prvú pomoc a bezodkladne privolať záchrannú zdravotnú službu,
- c) urobiť potrebné opatrenia na záchranu osoby alebo majetku ohrozeného dopravnou nehodou,
- d) zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,
- e) zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel,
- f) urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť cestnej premávky na mieste dopravnej nehody,
- g) umožniť obnovenie cestnej premávky, najmä premávky vozidiel pravidelnej verejnej dopravy osôb,
- h) preukázať svoju totožnosť na požiadanie iného účastníka dopravnej nehody,
- i) bezodkladne upovedomiť osobu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody, o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou, a oznámiť jej svoje osobné údaje; ak to nie je možné, upovedomenie a oznámenie zabezpečiť prostredníctvom Policajného zboru.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopusti ten kto:

- b) ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.
- g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ až c/ sa uloží pokuta od 300 eur do 1.300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku prvostupňového súdu v intenciách podaných odvolaní a v nadväznosti na ne aj rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že krajský súd pochybil pri kvalifikácii skutku kladeného za vinu žalobcovi a následne teda aj vo výroku o uložení sankcií.

Medzi účastníkmi v konaní nebol sporný priebeh udalostí dňa 29. júna 2009 na parkovisku pred OC Arcadia teda, že skutok sa stal tak, ako je zachytený v administratívnom spise žalovaného - žalobca na parkovisku pri cúvaní narazil do tam stojaceho vozidla Citroën patriaceho vodičke N., z vozidla vystúpil, vizuálne vyhodnotil spôsobenú škodu a po krátkom čakaní nastúpil späť do svojho vozidla a z miesta odišiel bez vyčkania na poškodenú, resp. bez toho, aby jej zanechal svoje údaje.

Žalobca tvrdil, že vyhodnotenie skutku ako dopravnej nehody nemalo podklad v zistených skutočnostiach, pretože z jeho strany nedošlo k porušeniu povinností vyplývajúcich z § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. (iný dôvod pre posúdenie udalosti ako nehody daný nebol). Podľa jeho názoru si svoje povinnosti účastníka škodovej udalosti splnil prostredníctvom svojho zamestnávateľa, ktorý je vlastníkom vozidla. Žalobca však spochybňoval aj posúdenie skutku ako škodovej udalosti, nakoľko vodička Čibulková si škodu neuplatnila a v konaní ani neprebehlo zisťovanie rozsahu poškodenia a výšky škody.

Podľa názoru odvolacieho súdu výkladom ustanovenia § 64 zákona č. 8/2009 Z. z. upravujúceho právny rámec pojmov „dopravná nehoda“ a „škodová udalosť“ možno dospieť len k tomu záveru, že zákonodarcu do zákona zakotvil právnu fikciu, podľa ktorej sa škodová udalosť bude pre nesplnenie povinností účastníka škodovej udalosti považovať za dopravnú nehodu.

V ustanovení § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. je pre posúdenie skutočnosti, či sa na udalosť bude vzťahovať právna fikcia zakotvená v ustanovení § 64 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. rozhodujúce najmä slovo „bezodkladne“. Teda povinnosťou účastníka škodovej udalosti je poškodenú osobu upovedomiť o spôsobiení škody, alebo jej minimálne poskytnúť svoje údaje (meno, kontakt), a to bez zbytočného odkladu. V predmetnej situácii sa však podľa záveru najvyššieho súdu žalobca takýmto spôsobom nesprával - síce z vozidla po načúvaní a poškodení druhého vozidla vystúpil a chvíľu na mieste aj čakať, avšak pre svoje osobné dôvody na mieste nemohol vyčkať. To mu však nebránilo v

tom, aby na mieste zanechal aspoň kontakt na seba pre vodiča poškodeného vozidla. Tým by bola splnená povinnosť žalobcu ako účastníka škodovej udalosti voči poškodenému vodičovi, bezodkladne ho upovedomiť a poskytnúť svoje údaje.

Spôsob, akým žalobca danú situáciu riešil, podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať za taký, ktorým by si žalobca splnil svoje zákonné povinnosti v zmysle (§ 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z.). Pretože pokiaľ na situáciu reagoval zamestnávateľ žalobcu až s určitým časovým odstupom, teda nie bezodkladne po udalosti, nemožno dospieť k inému záveru ako k tomu, že na uvedenú situáciu sa jednoznačne vzťahuje zákonná fikcia v zmysle § 64 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. a škodová udalosť sa pre účely priestupkového konania ďalej považuje za dopravnú nehodu. Argumentácia žalobcu, že poškodená si ani rok po nehode neuplatnila škodu, je pre danú situáciu irelevantná a nepodstatný je aj rozsah poškodenia a výška škody. Pokiaľ totiž ide o hmotnú škodu na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku zrejme prevyšujúcu jedenapolnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona, išlo by ex lége o dopravnú nehodu: pri akejkoľvek nižšej hmotnej škode (ktorej vznik v danom prípade bol nepochybný, nakoniec aj samotný žalobca sa vyvíja zo skutku tým, že škodu ohlásil vlastník vozidla, jeho zamestnávateľ) ide o škodovú udalosť, za predpokladu, že nie sú splnené niektoré zo zákonných podmienok pre aplikáciu právnej fikcie podľa § 64 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z..

Vo veci nebolo pochybné, že žalobca danú udalosť, považovanú pre jeho následné správanie za dopravnú nehodu, spôsobil pri cúvaní, teda že porušil ustanovenie § 22 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z.. Záver správnych orgánov, že týmto konaním žalobcu bola naplnená skutková podstata priestupku v zmysle § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch, je správny. Odvolací súd nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa o tom, že nebolo preukázané, že nehoda vznikla v dôsledku porušenia všeobecne záväzných predpisov žalobcom - práve naopak, cúvanie žalobcu a následný vznik škody na zaparkovanom vozidle Citroën sú v priamej súvislosti. Je preto zrejme, že žalobca sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch.

Rovnako kvalifikácia konania žalobcu aj podľa § 22 ods. 1 písm. b/ ZoP bola namieste vzhľadom na správnosť posúdenia škodovej udalosti ako dopravnej nehody. Žalovaný vychádzajúc zo skutkového zistenia tak ako už bolo popísané a jeho správneho právneho posúdenia ako dopravnej nehody správne kvalifikoval aj správanie sa žalobcu po udalosti, keď správne orgány jeho počínanie podradili pod priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch, avšak krajský súd ho mylne podradil pod § 22 ods. 1 písm. j/ zákona o priestupkoch.

Ustanovenie § 22 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré sa vodič ako účastník dopravnej nehody dopustí priestupku, a to vtedy, keď ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody. Z týchto situácií korešponduje s preskúmanou udalosťou, nesplnenie povinnosti podľa § 66 ods. 2 písm. d/ ZCP, ktorá je úplne totožná s povinnosťou vymenovanou v § 22 ods. 1 písm. b/, a to: zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta. Takéto konanie v žiadnom prípade nemožno podradiť pod ustanovenie § 22 ods. 1 písm. j/ ZoP.

Zákonodarca svoj zámer, postihnúť prísnejšie nepoctivých vodičov, ktorí po tom, čo spôsobili inému účastníkovi, prípadne inej osobe na jej vozidle, či majetku škodu, a to i nepatrnú, neohlásili takúto škodovú udalosť, najmä však svoju totožnosť a vznik škody, inému účastníkovi, či inému poškodenému, aby ten mohol sám posúdiť spôsobenú škodu, určil nielen zákonnú fikciu povýšenia škodovej udalosti na dopravnú nehodu, ale tým aj určil, že taký vodič nemá už len povinnosti účastníka škodovej udalosti, ale i účastníka dopravnej nehody. V danom prípade teda bolo správne a v súlade so zákonom posúdené konanie žalobcu, že nespôsobil škodovú udalosť, ale dopravnú nehodu a ako jej účastník si nesplnil svoju povinnosť uvedenú v § 66 ods. 2 písm. d/ ZoP.

Odvolací súd takéto správne a zákonné posúdenie skutku nepovažuje za dvojnásobný postih za to isté konanie, pretože v prvom prípade (podľa písm. g/, § 22 ods. 1 ZoP) zákon o priestupkoch postihuje účasť na dopravnej nehode a v druhom prípade (písm. b/, § 22 ods. 1 ZoP) nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody.

V.

Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd rozhodnutie žalovaného i prvostupňového správneho orgánu za vydané na základe správneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 1 OSP) a rovnako i sankciu, ktorá bola uložená na samej dolnej hranici sadzby sankcií, ktoré i podľa názoru odvolacieho súdu bol správny orgán povinný uložiť kumulatívne a nie alternatívne, ako je tomu napr. v § 22 ods. 2 písm. b/ (použité slovo možno uložiť, namiesto slova uloží).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, žalobcovi náhradu trov konania nepriznal pretože v konaní nemal úspech a žalovanému zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.